

219.

Præf. De Deo Uno. Disput. 1.

acipimus, regis ac confrey et ineluctabilis qd pnd y hab, quia
 npt. supponi, recognosci res, ut absolute vel pñionale pñura
 nin. Supponit ha habere da, qd n. Gant xria ad existendum
 alqui modis agendi tam dei, ut pote ad pñina, quam creatura,
 et eade rda a nix ad existendum referre suby dicitur qd
 n. pñura. n. dicitur conuerti dei qd gerrere per concupis
 differantem ad pñura, v. g. bonum vel malum sine interio
 a pñura alicuius actus in partu, atqui hoc qd gerrere concu
 modo, ignorant, et vage, et pñura, et quasi in incertis qd

Respondet Suarez l. 1. de guerra dei e ist decretum
 dei de gerrere cum eais liberis dirigi pñura modam,
 qua dey pñura dicitur, et in particulari, quomatum
 creatura voluntas eluctura sibi, sicut ha a illis circumstantiis, et
 occasionibus occurrentibus probat illi concursu suum. Sed
 contra. hic dicitur de concursu ead pñura suby dicitur ad suam modam
 et interdule effectum in particulari, sed de illis quom hca modam in signis
 rationis antecedente in deo supponit: cum in sua modam et pñura
 sua supponit suum et am, et res dicitur de pñura ad illi existentiis
 requisitas, adeo qd in gerrere dei seu vultum gerrere qd cum
 vult: atqui n. dicitur gerrere qd pñura sicut modam ead pñura qd pñura
 respondet.